

Зрада

Олександр Корсун

"Завірюха надворі...
Гей, козаче, не дури,
Не кидай коханку!
Ач, яка кура - дивись!
Ну ж до мене пригорнись,
Та втнемо співанку!" -
"Ні, дівчино! Ні, не те!
Хай воно собі мете,
Хай собі шкварює!..
Полечу до козаків,
Та на гаспидських ляхів...
Се ж їх не мине!" -
"Втихомирся, не юли!
І без тебе ще були
Москалі й козаки;
І без тебе полюб'ють,
Тільки де ляха знайдуть -
Не цурайсь коханки!" -
"Ні, Марусенько моя!
Хоч тебе й кохаю я
Більш себе самого,
Та ізрадником не був:
Що козак я - не забув,
Як самого бога!" -
"Так прощай же, Грицю мій,
Чорноусий, молодий,
Гарний мій козаче!" -
"Ну ж, Марусю, поцілуй!
Та не плач, та не сумуй,
Як козак ускаче". -
Та на коника сідав,
Та й до шинку доскавав:
Там живе бабуса;
У неї дочка - мов мак...
Став ізрадником козак:
Прощавай, Маруся!
"Гей, Василечку, вставай!

Геть журба! Співай, гуляй –
Ускакав той ланець!"
Ось музика вже прийшла,
І Марусенька пішла
З Васильком у танець...
1841 р.